

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. P. (1) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżonowie W. S. w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko dłużniczce E. D. (obecnie B.), sygn. akt (...) na skutek zażalenia A. P. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt I Co 248/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Dzierżonowie w pkt. I odrzucił skargę A. P. (1) na czynność komornika sądowego, w pkt. II zwrócił skarżącemu uiszczoną opłatę od skargi w kwocie 100zł. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że zajęcie ruchomości w postaci samochodu marki S. (...) nr rej (...) miało miejsce w dniu 20 listopada 2015 roku. Z protokołu zajęcia wynika, iż skarżący nie był obecny przy tej czynności. Nie został on również o niej zawiadomiony. Akta egzekucyjne sygn. akt (...) potwierdzają, że skarżący o zajęciu pojazdu wiedział z całą pewnością w dniu 28 grudnia 2016r., gdyż taką datą jest opatrzone jego pismo do Komornika zawierające wniosek o uchylenie zajęcia. Powyższe potwierdza również treść skargi. W ocenie Sądu pierwszej instancji od tej właśnie daty należy liczyć tygodniowy termin do zaskarżenia przez A. P. (1) czynności zajęcia wyżej wskazanego samochodu. W związku z powyższym ostatnim dniem terminu do wniesienia skargi na omawianą czynność był dzień 4 stycznia 2017r. A. P. (2) nie wniósł w ustawowym terminie skargi. Mimo, że z niewyjaśnionych przyczyn, w aktach niniejszej sprawy skargowej, brak jest adnotacji czy skarga została nadesłana pocztą czy też złożona bezpośrednio w sądzie przyjęto, że wniesiono ją w dniu jej sporządzenia czyli w dniu 27 lutego 2017r. Sąd I instancji nie stwierdził także, aby zaistniały w rozpoznawanej sprawie podstawy do podjęcia z urzędu czynności na podstawie przepisu art. 759 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie A. P. (1), zaskarżając postanowienie w całości wskazał, że w dniu 21 lutego 2017r. otrzymał pismo od prowadzącego postępowanie Komornika Sądowego – informujące o tym, z czyjego wniosku prowadzone jest postępowanie egzekucyjne oraz kto jest dłużnikiem. Z tą datą skarżący powziął wszelkie niezbędne informacje pozwalające na złożenie skargi na przedmiotową czynność komornika, co też A. P. (1) uczynił z zachowaniem 7 dniowego terminu. Skarżący nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż początek biegu terminu do złożenia skargi dla A. P. (1) rozpoczął się z dniem 28 grudnia 2016r. – data sporządzenia pisma do komornika sądowego. Skarżący wskazał, iż w ww. dacie powziął od osób trzecich informację jedynie o tym, iż Komornik

Sądowy W. S. dokonał zajęcia pojazdu, nie znając wówczas stron postępowania, kierując w tej dacie (28 grudnia 2016r.) zapytanie do prowadzącego postępowanie komornika kto i kiedy oraz na czyją rzecz dokonał przedmiotowej czynności. Po otrzymaniu w dniu 21 lutego 2017r. odpowiedzi na skierowane pismo od prowadzącego postępowanie Komornika Sądowego, A. P. (1) powziął wszelkie niezbędne informacje do złożenia stosownej skargi, co też uczynił z zachowaniem ustawowego terminu w tym zakresie. Niezależnie od powyższego, mając na uwadze treść podniesionych w skardze twierdzeń, w tym okoliczności, iż Komornik Sądowy dokonał zajęcia ruchomości należącej do skarżącego nie zaś do dłużnika – w przypadku przyjęcia, iż skarżący uchybił terminowi ustawowemu do wniesienia skargi – Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, zdaniem A. P. (1), winien niniejszą skargę rozpoznać w trybie art. 752 § 2 k.p.c. – czego jednakże Sąd Rejonowy nie uczynił. W ramach niniejszej sprawy ingerencja Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny w trybie nadzoru była w pełni uzasadniona oraz konieczna z uwagi na oczywiste naruszenie prawa własności przysługującego skarżącemu w stosunku do ruchomości tj. pojazdu objętego zajęciem w ramach postępowania egzekucyjnego o sygn. akt (...) – stanowiąc rażące naruszenie prawa.

Sąd Okręgowy zważył :

Zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 767 § 4 k.p.c. skargę wnosi się w terminie tygodniowym. Termin na wniesienie skargi należy liczyć od dnia dokonania czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone, bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona. W pozostałych przypadkach skargę wnosi się w terminie tygodniowym licząc od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku takiego zawiadomienia od dnia, powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonanej czynności. Komentowany przepis był nowelizowany na mocy przepisów ustawy z 16 września 2011 r., gdyż w poprzednim swoim brzmieniu nie określał precyzyjnie od kiedy należy liczyć początek biegu terminu do wniesienia skargi na czynności komornika w sytuacji, gdy osoba, której prawa zostały naruszone lub zagrożone wskutek czynności komornika, nie była przy nich obecna, a dodatkowo nie została o terminie dokonania tych czynności zawiadomiona (por. F. Zedler, Projektowane zmiany przepisów o postępowaniu egzekucyjnym, [w:] K. Markiewicz (red.), Reforma postępowania cywilnego w świetle projektów Komisji Kodyfikacyjnej, Warszawa 2011, s. 158). Po wejściu w życie noweli termin ten liczony był od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności. Obecnie (tj. po nowelizacji dokonanej na mocy ustawy z 10 lipca 2015 r.) przepis precyzuje, że w przypadku braku zawiadomienia o dokonaniu czynności skarżącego termin do wniesienia skargi liczy się od dnia "powzięcia wiadomości", a nie jak dotychczas "dowiedzenia się" przez skarżącego o dokonanej czynności (zob. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, red. E. Marszałkowska – Krześ, 2017, wyd. 19).

Wbrew zatem twierdzeniom skarżącego, słusznie Sąd I instancji przyjął, iż termin do wniesienia skargi na czynność komornika w postaci zajęcia ruchomości samochodu marki S. (...) nr rej (...), zaczął bieg dla skarżącego A. P. (1) w dniu 28 grudnia 2016r. Najpóźniej w tym bowiem dniu skarżący powziął wiadomość o zajęciu przedmiotowego samochodu, gdyż na ten dzień datowane jest jego pismo do Komornika Sądowego W. S. o uchylenie zajęcia. Bezasadne są zatem twierdzenia A. P. (1), iż termin powyższy powinien być liczony od dnia odpowiedzi Komornika na jego wniosek tj. od dnia 21 lutego 2017r. Tłumaczenia skarżącego, iż nie miał informacji o stronach postępowania oraz o tym kto dokonał zajęcia są sprzeczne z wystosowanym przez niego w dniu 28 grudnia 2016r. pismem, z którego jednoznacznie wynika wobec kogo jest egzekucja i jaki Komornik sądowy ją prowadzi. Widnieją na nim także sygnatury spraw komorniczych. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem literatury oraz orzecznictwa termin do wniesienia skargi liczy się od dnia powzięcia informacji o dokonanej czynności, nie zaś od dnia uzyskania wszelkich niezbędnych (zdaniem skarżącego) informacji w celu złożenia skargi. Przyjmując zatem, za Sądem Rejonowym, iż termin do wniesienia skargi na czynność komornika rozpoczął bieg w dniu 28 grudnia 2017r., termin ten upłynął bezskutecznie z dniem 4 stycznia 2017r., a zatem jego skarga z dnia 27 lutego 2017r. podlegała odrzuceniu, jako złożona z naruszeniem ustawowego siedmiodniowego terminu.

Słusznie także uznał Sąd I instancji, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do podjęcia z urzędu czynności na podstawie przepisu art. 759 § 2 k.p.c. W odniesieniu do zarzutów zażalenia Sąd Okręgowy podkreśla, iż w

przedmiotowej sprawie nie sposób mówić o pozbawieniu A. P. (1) ochrony prawnej, gdyż niezależnie od odrzucenia skargi skarżący ma możliwość złożenia powództwa przeciwegzekucyjnego w oparciu o przepis art. 841 k.p.c., (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 1981 r., III CZP 71/80, LEX).

Sąd Okręgowy poczynił ustalenia, z których wynika, iż A. P. (1) złożył do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu wniosek o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji, który zgodnie z właściwością został przekazany do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżonowie. Aktualnie sprawa jest na etapie formalnego badania wniosku. Ponadto w oparciu o złożoną skargę, zostało przeprowadzone badanie postępowania egzekucyjnego pod kątem zarzutów przedstawionych w skardze i zasadnie nie dopatrzono się w tym zakresie jakichkolwiek nieprawidłowości.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

(...)